

ACC. N:R. 9411:1-57

Landskap: Skåne Upptecknat av: J. Ö. Swahn
 Härad: V. Göringe Adress: _____
 Socken: Önnestad Berättat av: Hanna Andersson. "Fulapärenens Hanna".
 Uppteckningsår: 1944 Född år 1857 i Önnestad?

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skogssnuvan	1.
Goanisse	2..
Kloka	3.
Skävern, mätning	3. <i>Ulna l. 23.</i>
Älvabjukan	3.
Marknader	4. <i>Ulna M. 148.</i>
Sagoberättare	⁴ 5. (6.)
Den första cykeln	4.
Skolförhållanden	4.
Julfirande	5. <i>L. u. F. 34</i>
Midsommar	5. <i>(L. u. F. 46.)</i>
Julbröd	5. <i>(" 22.25)</i>

Skriv endast på denna sida!

1
ACC. N:R M. 9411:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skogssnuvan.

Skogssnuvan såg jag en gång när vi for till stan. Vi skulle fara till stan, och det var alldeles mörkt och jag satt där bak och tittade ut i skogen, och mörkt var det. Och så rätt vad det var så kom det ett tänt mitt på oss. Det var allt skorauet det. Rätt vad det var så var det mitt uppå oss. Det stod här vid brunnen så länge jag kunde se. Det var här när vi bodde uppe vid skogen.

Det var en häst som en gång inte kunde dra lasset ända tess vi kom till smean, men där vid fick en knuff och så var vi av med det. Det var väl liksom ett rau. (Denna förklaring på förfrågan: Vad kunde det vara för något?)

ACC. N:R M. 9411:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Goanisse.

När jag tjänte till spektorens var det en dag när jag hade varit och mjölkat och silt mjölken och gick ut i gården. Då gav han mej en puff så jag höllt på att slå baklänges. Jag var där i gången i laan, men efteråt ble jag så sjuk, så sjuk, att att jag lå och höllte på att dö i nära fjorton dar. De var nået som hade gjort det. Jag var sjuk och svullen i hela ansiktet. Men då kom det en gammal kvinna dit och hon sae som så: Skär nällestjälkar som har stått över vintern och röka upp dom, så blir hon allt bra. Och bra blev jag.

(Detta berättades på en fråga, om "Fru Andersson hade haft något med goanissen att göra?")

ACC. N:R M. 9411:3,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kloka.

Kloka, det fanns här då i var vrå. Där va en oppe i Nävlinge, och när ja tjänte i Önnestad hade di kreatur där som blev dåliga, och dom hade di till den kloke gubben, och jag ledde dit dom och så sa han: Ja, när ni kommer hem så är allt soen dö, Och det var hon. Men till di andre djuren fick jag lite "rögelse".

I Sjöbo är där visst en än.

Om ungarna hade skäverer så var det en gammel kvinna här som mätte dom på armarna, och så var det en sorts snäckor i svinahuvana som di skulle ta och ge dom. Hon mätte med en ylletråd, så skulle hon säja nästa gång om tråden hade långt sej - då gick det om, men gick tråen ihop, då gick det inte om. Di band om benet, och så skulle det sitta där en tid - åtte dar eller så.

Älvasjukan, den kom fort på den. Det var liasom när det kom på mej (Se sid 2.). Det var så att"en" kom i vägen och det blev man ju sårader på. Det skulle di gå till den kloke gubben med. Jag har aldrig varit sjuk.

4

ACC. NR M. 9411:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Marknadsaffärer.

Jag och min man brukade köpa opp djur hos någon och så sålde vi dem igen till en annan. Det kunde vi tjäna mycket pengar på, ja, en gång minns jag att min man fick tie kronor på en sådan affär. Medan han sålde djur så stod jag på torget och sålde kött, som jag hade köpt här ute på landet. Det kunde man också tjäna bra på.

Sagoberättande.

Ja, det var de mycket, mycket här om kvällarna. Di gamle, di var så hugkomsna, så hugkomsna, men det är inte jag. Hade jag bara varit litet hugkomsnare, så skulle han allt ha fått höra, men jag är så gammal, jag minns ingenting. Det var mest vid brytegillena som gubbarna drog sina historier.

Den första "cykeln".

Den första cykeln här den hade visst bror min. Det var ett stort hjul framtill och ett litet, litet ett där bak.

Skola.

Nej, det var ingen riktig skola. Vi gick hos en gammal gubbe, som lärde oss att läsa. Men skriva här jag lärt mej själv.

ACC. N:R M. 9411:5.

490

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Julfirande.

Di berättade rätt mycket historier vid jul. Vi brukade gömma te jul hele hösten, för att få ihop något att ha då. Fisk och gröt skulle man ha. Efter den va de gåtor och sagor, och på golvet skulle det vara en knippa boss å ligga i. Där var gamla gubbar som kunde sitta och berättat hela kvällarna, ja di kunde di.

Midsommar.

Di hade majstångar på di store gårdarna, men inte på herrgårdarna, och då hade di så roligt så. Ungdomen skulle hjälpas åt att skära grönt och blommor. Stången var en lång stake, vilken som helst, som man kunde få fatt i. Där var en tvärslå på den till att hänga kransar i.

Julbröd.

Julabrödet skulle vara kavring och riktigt siktebröd. I kavringen skulle det vara jäst, men den skulle inte vara syrad. Sen slog di upp det, men det jäste då inte för natten utan fick stå halve den med.